

**Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL**

Brussel, 10 december 2019

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 50.345/II/PF

Betreft : klacht ingediend door een Franstalige burger tegen de gemeente Voeren met betrekking tot het opsturen van een Nederlandstalige oproepingsbrief voor de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2018

Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 6 december 2019 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht ingediend door een Franstalige inwoner van Voeren tegen deze stad betreffende het opsturen van een Nederlandstalige oproepingsbrief voor de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2018;

Op onze brieven van 28 september 2018, 29 oktober 2018 en 5 november 2018, waarin uw standpunt ten aanzien van deze klacht werd gevraagd, hebt u via email op 21 november het volgende geantwoord :

“1. De heer (...) vroeg bij ons bestuur een vertaling van de oproepingskaart en deze Franstalige oproepkaart werd hem ook tijdig bezorgd.

2. (...) De wetgever stelt nergens dat ik onmiddellijk-en dus voor de verkiezingen-had moeten antwoorden. Het komt de VCT ook niet toe om daar termijnen voor in te stellen. Ik neem akte van deze laattijdigheid. Het advies geldt ook niet voor volgende feiten in dezelfde aard.

3. Het feit dat de heer (...) Franstalig is, een vaststelling die overigens nergens officieel werd genotuleerd, is geen reden om van de veronderstelling uit te gaan dat iemand die een bepaalde taal gebruikt ook automatisch alle documenten in die taal wenst te ontvangen. (...) Mogen wij in dit verband trouwens wijzen naar uw Advies nr 23.075 van 23 oktober 1991 waarin u stelt dat de streektaal gebruikt moet worden wanneer de taal van de betrokkene niet gekend is. (...)

4. De stelling die vaak aangekleefd wordt als zou iemand “gekend zijn inzake het taalgebruik” is niet correct omdat elke burger op eender welk moment ook van taalintentie kan veranderen. (...)

5. In de omzendbrief Peeters wordt bovendien gesteld dat het verzoek tot het bekomen in het Frans telkens herhaald dient te worden. (...)

6. Zelfs de Verenigde Kamers van de Raad van State-door de Pacificatiewet verordend voor de Randgemeenten en Niet voor de Taalgrensgemeenten-stellen in het Arrest Caprasse nr. 227.775 van de 20 juni 2014 dat een gemeentelijke dienst in feite niet kan weten in welke taal een inwoner zich wenst te bedienen. (...)

7. De Raad van State stelt in ditzelfde Arrest- zelfs: “dat de interpretatie van de rechten van de personen die in de randgemeenten wonen en die in hun betrekkingen met de gemeentelijke overheid het Frans wensen te gebruiken, moet stroken met de voorangsstatus van het Nederlands met de wil van de grondwetgever en van de bijzondere wetgever, die er steeds in heeft bestaan het eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied te bevestigen. (...)

In dat verband is het enerzijds zo dat een ruime interpretatie van die rechten, voorgestaan door verzoekster, volgens welke het zou volstaan dat particulieren die één keer de wens te kennen hebben gegeven om in het Frans te worden bediend, vervolgens ook automatisch en voor altijd opnieuw de documenten in het Frans zouden ontvangen, niet verenigbaar is met die voorangsstatus;...” (...)

8. In hetzelfde arrest stelt de Raad van State : “Die particulier is evenwel ertoe gehouden om op redelijk geregelde tijdstippen het bestuur ervan op de hoogte te brengen dat hij in het Frans wenst te worden bediend”. (...) »

*
*   *

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,